

værfabriken ikke havde præsteret et eneste nyt Gevær, men havde indskrænket sin Virksomhed til kun at levere Reserveregjenstande, og forsaavidt det ærede Medlem alene har tænkt paa Remingtongeværer, skal jeg give ham Ret, men der er forfærdiget ikke saa faa Karabiner; Anstalten er i fuldkommen Virksomhed og vil ved en Udvidelse vistnok kunne blive bragt til at præstere de omtalte 5,000 Remingtongeværer i Løbet af 2 Aar. Det var, som før blev antydet, Hensynet til de Krav, der fra anden Side bleve stillede, som medførte, at jeg ikke ved Udarbejdelsen af Finantslovsforslaget har optaget den Tanke, som tidligere flere Gange er fremsat af den forrige Krigsminister, at man burde anskaffe disse 5,000 Geværer. Da Finantslovsforslaget blev affattet, gif jeg ud fra, at man navnlig af Hensyn til de hyppige Klager, der fremkomme over de store Udgifter til Hærvæsenet, burde affatte det med den størst mulige Økonomi, og jeg tror ogsaa, at det i det Hele taget er lykkedes for Krigsministeriet, idet man ved at sammenligne Lovforslaget for 1871—72, som paa §§ 22 og 25 fremviser en samlet Udgiftssum til Krigsministeriet af 4,516,000 Rbd., med den Bevilling, man ifjor fik paa Finantsloven for 1870—71, som fremviser en samlet Udgiftssum af 4,489,251 Rbd., vil se, at man iaar notes med at forlange en Merudgift af 26,771 Rbd. Naar ærede Medlemmer ville lægge Mærke til, at der iaar er begjært Indkaldelse af 5 Forstærkningsbatailloner, hvilken vil medføre en Udgift af omtrent 15,000 Rbd., og at det næste Aar tillige er et Skudaar, vil det ses, at Krigsbestyrelsen ved Affattelsen af Lovforslaget har holdt sig saa nær som muligt til, hvad Rigsdagen bevilgede ifjor, og at man navnlig er kommen til et Beløb af 246,000 Rbd. under, hvad der blev forlangt ifjor. Det er imidlertid umuligt at kunne fyldestgjøre Fordringer til 2 Sider, og hvis jeg vilde komme til Rigsdagen med et Budget, som jeg kunde vente at faa billiget, maatte jeg bortvise Tanken om store ekstraordinære Anskaffelser. Jeg har troet, at Fordringen om Anskaffelse af Kanoner til Søforterne under ingen Omstændigheder burde skydes tilside, hvorimod det var muligt, at man med Hensyn til Anskaffelsen af Remingtonge-

værer kunde lade det bero ved den Anskaffelse, der successiv kunde komme tilveie ad ordinær Vet ved Geværfabriken; men jeg skal villig indrømme, at det er tvivlsomt, om jeg har her truffet det Rigtige. Det kan være, at Krigsministeren har paataget sig et temmeligt stort Ansvar ved ikke at komme frem med Forslag om yderligere Bevilling i saa Henseende, og han vil kun med Tak kunne modtage, hvad Rigsdagen i den Retning vil give ham mere end det, hvorom han nu har troet at kunne stille Fordring. Jeg skal forøvrigt endnu engang tillade mig at gjøre de ærede Medlemmer opmærksomme paa, hvad der er udtalt med meget stor Styrke af min ærede Sidemand, den forrige Krigsminister (Raasløff). Det er ikke sagt, at det i et givet Øieblik er muligt at faa disse Geværer for nogen Pris, naar man kun er henviist til at anskaffe dem andetstedsfra.

Formanden: Da der er indtegnet flere Talere, skal jeg her afbryde Mødet.

Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det rimeligvis i Løbet af Aftenen vil blive omdelt Udvalgets Betænkning over „Forslag til Lov om Ordningen af Tiende- forholdene paa Grø og i nogle andre henvandede Sogne i Ribe Stift“. I Forbindelse hermed skal jeg anmode ærede Medlemmer, som ville stille Ændringsforslag til denne Sags 2den Behandling, om at indlevere disse i Bureauet inden Onsdag Middag Kl. 1.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen, Tirsdag, Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af anden Behandling af:

Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1871 til 31te Marts 1872.

(§ 22, Krigsministeriet og § 23, Marineministeriet, samt af § 25 Post 10—16.)

Mødet hævet Kl. 5.